

придворенъ корпусъ.¹⁾ Въ какво съотношение се намира при-бѣгналото на първо врѣме население на югоизточна Бѣлгария въ сѣвероизточна, съ това, заварено тамъ отъ турцитѣ и систематически потурчвано и разселвано — не се знае. Въ Сливенъ, турцитѣ отъ сѣвероизточна Бѣлгария сж познати подъ нѣколко имена: тузлуци, герловци, дели-орманци, гад-жали, читаци. Всички тия имена сж прѣкори и звучатъ прѣзрително. Съ тѣхъ сж смѣсени други три: уруци, тюркмени и турлаци. Първитѣ двѣ сочатъ на етнични имена, давани отъ самитѣ турци на тѣхни малоазийски но-мади, прѣселени въ П-ва, а послѣдното — турлакъ, като турска дума, се отнася за каба́, прости, неодѣлани хора (християни или мухамедани). Друго е вече чита́ци, съ кое-то име се наричатъ самитѣ турци, а по-специално — цѣ-лото население въ Добруджа или сѣвероизточна Бѣлгария както пише и Кантемиръ. Въ Сливенъ има прѣкоръ на цѣла фамилия (християнска) Читаклиовци. Тузлуцитѣ, които слизатъ въ Сливенъ отъ Османъ-пазаръ като ко-лари по гроздоберъ, сж едри и минаватъ за каба, мързеливи и лакоми турци. За потурчването на сѣвероизточна Бѣлгария, като процесъ отъ XV-я, та до XVIII-я вѣкъ, има довольно много слѣди. Прѣди всичко, прави впечатление гжстотата на турското тукъ население, вече довольно разрѣдено съ тур-ското изселване слѣдъ освобождението; послѣ, срѣщането заселища съ чисто бѣлгарски имена, а съ чисто турско на-селение; прѣданията у турци за християнски имена на прадѣдитѣ имъ и т. н. Прѣводачътъ на Кантемиръ, англи-чанинътъ Тиндалъ (ор. cit., № 103, р. 211) разправя, че читациитѣ били прочути съ своето гостоприемство. Той е пжтувалъ нѣколко пжти прѣзъ сѣвероизточна Бѣлга-рия и постоянно се спиралъ въ селото Alibegkio. (Ще е днешното Пчеларево въ добричско, което по-рано се нари-чало Али-бей или Ели-бей; Ели-бей въ балчишко е настрана отъ пжтя между Силистра — Чалж-Кавакъ, по който е минавалъ Тиндалъ въ XVIII-я вѣкъ). Веднажъ той билъ въ това Алибейкьой на 22 юли, день Св. Фока. (По на-шия календаръ день на Св. Мария Магдалина). Хазяинътъ

¹⁾ Cp. Mignot-Hawkins, the history of the Turkish or ottom. Emp. London, 1787, II, pp. 56—60, 96.